

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/852**2018 m. gegužės 30 d.****kuria iš dalies keičiama Direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką, gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti tausų ir efektyvų gamtos išteklių naudojimą, propaguoti žiedinės ekonomikos principus, skatinti atsinaujinančių išteklių energijos sklaidą, didinti energijos vartojimo efektyvumą, mažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuojamų išteklių, suteikti naujų ekonominių galimybių ir prisidėti prie ilgalaikio konkurencingumo. Efektyvesnis išteklių naudojimas taip pat gerokai padidintų Sąjungos įmonių, viešojo sektoriaus institucijų ir vartotojų grynąsias santaupas ir sykiu padėtų sumažinti bendrą kasmet išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kieki;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB ⁽⁴⁾ nustatyti pakuočių ir pakuočių atliekų naudojimo ir perdirbimo tikslai turėtų būti iš dalies pakeisti – turėtų būti padidintas pakuočių perdirbimo tikslas, kad jis labiau derėtų su Sąjungos siekiu pereiti prie žiedinės ekonomikos;
- (3) be to, siekiant užtikrinti didesnę Sąjungos atliekų teisės aktų nuoseklumą, Direktyvoje 94/62/EB vartojamus terminus reikėtų, kai taikytina, suderinti su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB ⁽⁵⁾ terminais, taikomais atliekomis apskritai;
- (4) atliekų prevencija – efektyviausias būdas efektyviau naudoti išteklius ir sumažinti atliekų poveikį aplinkai. Todėl svarbu, kad valstybės narės imtųsi atitinkamų priemonių, kad būtų skatinama didinti rinkai pateiktų daugkartinių pakuočių procentinę dalį ir pakartotinių pakuočių naudojimą. Tokios priemonės gali apimti užstato grąžinimo sistemas ir kitas paskatas, pvz., kiekybinių tikslų nustatymą, pakartotinio naudojimo įtraukimą apskaičiuojant perdirbimo tikslų įgyvendinimo pažangą ir diferencijuotus finansinius įnašus už daugkartines pakuotes pagal didesnės gamintojo atsakomybės už pakuotes sistemas. Valstybės narės turėtų imtis priemonių siekdamas skatinti daugkartinių pakuočių naudojimą ir sumažinti neperdirbamų ir perteklinių pakuočių naudojimą;
- (5) kadangi užtikrinant pakartotinį naudojimą rinkai nepateikiamos naujos pakuotės ir nedidėja susidarančių pakuočių atliekų kiekiai, siekiant atitinkamų pakuočių perdirbimo tikslų turėtų būti atsižvelgiama į pirmą kartą rinkai pateikiamas daugkartines prekes pakuotes ir medines pakuotes, kurios yra parengtos pakartotiniam naudojimui;

⁽¹⁾ OL C 264, 2016 7 20, p. 98.

⁽²⁾ OL C 17, 2017 1 18, p. 46.

⁽³⁾ 2018 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

⁽⁵⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

- (6) valstybės narės turėtų taikyti tinkamas priemones, įskaitant ekonomines ir kitas, kad būtų skatinama taikyti atliekų hierarchiją. Tokiomis priemonėmis turėtų būti siekiama kuo labiau sumažinti pakuočių ir pakuočių atliekų poveikį aplinkai atsižvelgiant į visą gyvavimo ciklą ir, kai taikytina, atsižvelgiant į biologinių medžiagų ir medžiagų, tinkamų daug kartų perdirbti, naudojimo privalumus. Visuomenės informuotumo apie pakuočių, pagamintų iš perdirbtų medžiagų, privalumus didinimo priemonės gali padėti plėsti pakuočių atliekų perdirbimo sektorių. Jei vienkartinės pakuotės yra būtinos siekiant užtikrinti maisto produktų higieną ir vartotojų sveikatą bei saugą, valstybės narės turėtų imtis priemonių, kad būtų užtikrintas tokių pakuočių perdirbimas;
- (7) skatinant tvarią bioekonomiką galima padėti sumažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuojamų žaliavų. Biologinės perdirbamos pakuotės ir biologiškai skaidžios kompostuojamos pakuotės galėtų užtikrinti galimybę skatinti naudoti atsinaujinančiuosius pakuočių gamybos išteklius, jei tai būtų naudinga atsižvelgiant į visą gyvavimo ciklą;
- (8) šiukšlės, tiek miestuose, sausumoje, tiek upėse ir jūrose ir kitur, turi tiesioginį ir netiesioginį neigiamą poveikį aplinkai, piliečių gerovei ir ekonomikai, o jų valymo sąnaudos yra nereikalinga ekonominė našta visuomenei. Didelę dažniausiai paplūdimiuose randamų daiktų dalį sudaro pakuočių atliekos ir tai daro ilgalaikį poveikį aplinkai, kartu turizmui ir visuomenės galimybei naudotis šiomis gamtinėmis zonomis. Be to, pakuočių atliekos, patekusios į jūros aplinką, pakeičia prioritetingą atliekų hierarchijos tvarką, pirmiausia išvengiant pakartotinio naudojimo, perdirbimo ir kitokio naudojimo;
- (9) Direktyvoje 94/62/EB nustatytų pakuočių atliekų perdirbimo kiekybinių tikslų padidinimas turėtų aiškiai aplinkosauginę, ekonominę ir socialinę naudą. Reikėtų užtikrinti, kad ekonomiškai vertingos atliekose esančios medžiagos būtų laipsniškai ir veiksmingai regeneruojamos, tinkamai tvarkant atliekas ir atsižvelgiant į atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvoje 2008/98/EB, ir būtų grąžinamos Europos ekonomikai – taip būtų prisidedama prie 2008 m. lapkričio 4 d. Komisijos komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai „Žaliavų iniciatyva – įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“ įgyvendinimo ir žiedinės ekonomikos kūrimo;
- (10) daug valstybių narių dar nėra sukūrusios visos reikiamos atliekų tvarkymo infrastruktūros, todėl labai svarbu nustatyti aiškius ilgalaikius politikos tikslus, kad medžiagos, kurias galima perdirbti, nebūtų paliekamos atliekų hierarchijos žemesniuose lygmenyse;
- (11) šioje direktyvoje nustatomi ilgalaikiai Sąjungos atliekų tvarkymo tikslai ir ekonominės veiklos vykdytojams bei valstybėms narėms aiškiai parodoma, kokios investicijos yra būtinos, kad būtų pasiekti tie tikslai. Rengdamos nacionalinius atliekų tvarkymo planus ir planuodamos investicijas į atliekų tvarkymo infrastruktūrą, valstybės narės turėtų tinkamai naudotis investicijomis, įskaitant Sąjungos fondus, teikdamos pirmenybę prevencijai, įskaitant pakartotinį naudojimą ir perdirbimą pagal atliekų hierarchiją;
- (12) derinant Direktyvoje 2008/98/EB ir Tarybos direktyvoje 1999/31/EB ⁽¹⁾ nustatytus perdirbimo tikslus ir šalinimo sąvartynuose apribojimus, naudojimo tikslų ir maksimalių pakuočių atliekų perdirbimo tikslų nustatymas tampa neberekalingas;
13. reikėtų nustatyti atskirus juodųjų metalų ir aliuminio perdirbimo tikslus – jie būtų labai naudingi ir aplinkai, ir ekonominiu atžvilgiu, nes, perdirbant daugiau aliuminio, sutaupoma daug energijos ir gerokai sumažinamas anglies dioksido išmetimas. Todėl esamą metalo pakuočių parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslą reikėtų išskaidyti į atskirus šių dviejų rūšių atliekoms taikytinus tikslus;
- (14) 2030 m. pakuočių perdirbimo tikslai turėtų būti išnagrinėti siekiant juos išlaikyti arba, jei tinkama, padidinti. Atliekant tą peržiūrą taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į specifinius pakuočių atliekų srautus, pvz., namų ūkių, komercinės veiklos ir pramoninių pakuočių atliekas, taip pat kombinuotųjų pakuočių atliekas;

⁽¹⁾ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

- (15) perdirbimo rodikliai turėtų būti apskaičiuojami pagal pakuočių atliekų, patenkančių į perdirbimo operaciją, svorį. Pagal bendrą taisyklę pakuočių atliekų, kurios ataskaitose skaičiuojamos kaip perdirbtos, svoris turėtų būti faktiškai nustatomas toje vietoje, kurioje pakuočių atliekos patenka į perdirbimo operaciją. Vis dėlto, siekiant sumažinti administracinę naštą, laikantis griežtų sąlygų ir nukrypstant nuo bendros taisyklės, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti perdirbtų pakuočių atliekų svorį pagal išmatuotą bet kokios rūšiavimo operacijos produkciją. Medžiagų nuostoliai, atsirandantys prieš atliekoms patenkant į perdirbimo operaciją, pvz., dėl rūšiavimo ar kitų parengiamųjų operacijų, neturėtų būti įtraukti į atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip perdirbtos, kiekius. Šiuos nuostolius galima nustatyti remiantis elektroniniais registrais, techninėmis specifikacijomis, išsamiais įvairių atliekų srautų vidutinių nuostolių apskaičiavimo taisyklėmis ar kitomis lygiavertėmis priemonėmis. Valstybės narės turėtų pranešti apie tokias priemones, teikdamos kokybės patikrų ataskaitas, pridėdamos prie Komisijai teikiamų duomenų apie atliekų perdirbimą. Pageidautina, kad vidutinių nuostolių įverčiai būtų nustatyti kiekvieno rūšiavimo įrenginio lygmeniu ir susieti su skirtingomis pagrindinėmis atliekų rūšimis, skirtingais šaltiniais (pvz., namų ūkiai ar verslo), skirtingomis surinkimo sistemomis ir skirtingais rūšiavimo procesų tipais. Vidutinių nuostolių įverčiai turėtų būti taikomi tik tais atvejais, kai neturima kitų patikimų duomenų, visų pirma atliekų vežimo ir eksporto atvejais. Ataskaitose nurodomas perdirbtų atliekų svoris neturėtų būti mažinamas atsižvelgiant į medžiagų svorio sumažėjimą fiziškai arba chemiškai transformuojant, kas būdinga perdirbimo operacijai, per kurią pakuočių atliekos faktiškai perdirbamos į produktus ar medžiagas;
- (16) kai pakuočių atliekų medžiagos, atlikus parengimo operaciją, bet jų faktiškai neperdirbus, nebelaikomos atliekomis, jos gali būti laikomos perdirbtomis medžiagomis, jeigu jos skirtos tolesniam perdirbimui į produktus, žaliavas ar medžiagas ir yra tinkamos naudoti pagal jų pirminę paskirtį arba kitais tikslais. Atliekomis nebelaikomos medžiagos, kurios bus naudojamos kaip kuras ar kita energijos gamybos žaliava, kaip užpildas ar pašalintos arba būtų naudojamos bet kurioje kitoje operacijoje, kurią vykdančios priemonės panaudoti atliekas kitais, ne naudojamoms medžiagoms gauti ir ne perdirbimo, neturėtų būti įtraukiamos apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti perdirbimo tikslai;
- (17) kai apskaičiuojant perdirbimo rodiklį įtraukiamas biologiškai skaidžių pakuočių atliekų aerobinis arba anaerobinis apdorojimas, atliekų kiekis, patekęs į aerobinio ar anaerobinio apdorojimo įrenginį, gali būti įskaičiuojamas į perdirbtų atliekų kiekį, jeigu tokio apdorojimo operacijos produkcija bus naudojama kaip perdirbtas produktas, žaliava ar medžiaga. Nors tokio apdorojimo operacijų produkcija paprastai yra kompostas arba degazuotasis raugas, kita produkcija taip pat gali būti įskaičiuojama, jeigu joje yra panašūs perdirbtų medžiagų kiekiai, palyginti su apdorojamų biologiškai skaidžių pakuočių atliekų kiekiu. Kitais atvejais, laikantis perdirbimo apibrėžties, biologiškai skaidžių pakuočių atliekų, apdorotų tokiu būdu, kad jos taptų medžiagomis, kurios bus naudojamos kaip kuras ar kita energijos gamybos žaliava, kurios bus pašalintos ar kurios bus naudojamos, arba bet kokioje kitoje operacijoje, kurią vykdančios priemonės panaudoti atliekas kitais, ne perdirbimo tikslais, neturėtų būti įtraukti apskaičiuojant, kokiu mastu pasiekti perdirbimo tikslai;
- (18) tais atvejais, kai pakuočių atliekos iš Sąjungos perdirbimo tikslais, valstybės narės turėtų veiksmingai naudotis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ 50 straipsnio 4c dalyje numatytais patikros įgaliojimais reikalauti patvirtinančių dokumentų, siekdamos įsitikinti, kad siunta bus gabenama naudojimo operacijoms, atitinkančioms to reglamento 49 straipsnį, todėl bus tvarkoma aplinkai saugiu būdu įrenginyje, kuris atitinka žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos standartus, iš esmės prilygstančius Sąjungos teisės aktuose nustatytiems standartams. Vykdydamos tą užduotį, valstybės narės galėtų bendradarbiauti su kitais atitinkamais subjektais, pvz., kompetentingomis paskirties valstybės institucijomis, nepriklausomais tikrinimą atliekančiais trečiaisiais asmenimis arba organizacijomis, produktų gamintojų vardu įgyvendinančioms didesnės gamintojo atsakomybės įpareigojimus, įsteigtomis pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas, kurie galėtų atlikti fizines ar kitokias įrenginių patikras trečiojoje valstybėje. Valstybės narės, teikdamos kokybės patikros ataskaitą, pridėdama prie duomenų apie pažangą siekiant tikslų, turėtų pranešti apie priemones, kuriomis įgyvendina įpareigojimą užtikrinti, kad atliekos eksportuojamos iš Sąjungos būtų tvarkomos sąlygomis, iš esmės lygiavertėmis toms, kurių reikalaujama pagal atitinkamą Sąjungos aplinkosaugos teisę;
- (19) siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį šios direktyvos įgyvendinimą ir prognozuoti bet kokius įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo ataskaitų sistemą, kuria naudojantis būtų galima nustatyti trūkumus ir imtis veiksmų dar nesuėjus tikslų įgyvendinimo terminams;

⁽¹⁾ 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

- (20) kadangi pakuočių kiekis ir rūšis paprastai priklauso nuo gamintojo, o ne vartotojo pasirinkimo, turėtų būti nustatytos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos. Veiksmingos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos gali turėti teigiamą poveikį aplinkai, nes jas taikant pakuočių atliekų susidaro mažiau ir didėja jų atskiro surinkimo ir perdirbimo mastai. Nors daugumoje valstybių narių jau yra taikomos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, labai skiriasi jų struktūra, veiksmingumas ir gamintojų atsakomybės sritis. Todėl pakuočių gamintojų didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms turėtų būti taikomos Direktyvoje 2008/98/EB nustatytos taisyklės, susijusios su didesnės gamintojo atsakomybės taikymu;
- (21) siekiant skatinti pakuočių atliekų prevenciją, mažinti jų poveikį aplinkai ir skatinti naudoti aukštos kokybės perdirbimo medžiagas, sykiu užtikrinti vidaus rinkos veikimą, išvengti prekybos kliūčių, konkurencijos iškraipymo ir varžymo Sąjungoje, reikėtų peržiūrėti esminius reikalavimus, nurodytus Direktyvoje 94/62/EB ir jos II priede, ir prireikus juos iš dalies pakeisti, siekiant sugriežtinti reikalavimus, kad pakotės būtų projektuojamos taip, kad jas būtų galima pakartotinai naudoti ir labai kokybiškai perdirbti;
- (22) valstybių narių teikiami duomenys yra būtini, kad Komisija galėtų įvertinti, kaip valstybėse narėse laikomasi Sąjungos atliekų teisės aktų. Duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų įvesti visų atliekų duomenų teikimo pagal vieno langelio principą sistemą, panaikinti nereikalingų ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas;
- (23) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nėra veiksminga atitikties patikros ar gero įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas. Atitikties stebėseną turėtų būti atliekama remiantis vien tik duomenimis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;
- (24) siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą ir galimybę palyginti valstybių narių duomenis, ypač svarbu, kad būtų teikiami patikimi atliekų tvarkymo statistiniai duomenys. Todėl valstybės narės, rengdamos Direktyvoje 94/62/EB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nustatytų tikslų įgyvendinimo ataskaitas, turėtų naudotis Komisijos parengtomis naujausiomis taisyklėmis ir atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, parengta metodika;
- (25) siekiant papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 94/62/EB, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tos direktyvos su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 11 straipsnio 3 dalies, 19 straipsnio 2 dalies ir 20 straipsnio. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (26) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 94/62/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl tos direktyvos su pakeitimais, padarytais šia direktyva, 5 straipsnio 4 dalies, 6a straipsnio 9 dalies, 12 straipsnio 3d dalies ir 19 straipsnio 1 dalies. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾;
- (27) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. pirma, išvengti pakuočių ir pakuočių atliekų poveikio aplinkai arba jį sumažinti ir taip užtikrinti aukšto lygio aplinkos apsaugą, ir, antra, užtikrinti vidaus rinkos veikimą, nesudaryti kliūčių prekybai ir neriboti bei neiškreipti konkurencijos Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomų priemonių masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

⁽¹⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (28) todėl Direktyva 94/62/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (29) pagal 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ⁽¹⁾ išdėstymo nauja redakcija metodas yra tinkama priemonė nuolat ir visapusiškai užtikrinti Sąjungos teisės aktų aiškumą išvengiant pavienių teisės aktų pakeitimo aktų daugėjimo, dėl kurio teisės aktus dažnai būna sunku suprasti. Be to, 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros trys institucijos patvirtino savo išipareigojimą iš dalies keičiant galiojančius teisės aktus dažniau naudoti išdėstymo nauja redakcija teisėkūros metodą. Todėl, atsižvelgiant į tai, kad Direktyva 94/62/EB jau buvo iš dalies pakeista šešis kartus, derėtų artimoje ateityje Direktyvą 94/62/EB išdėstyti nauja redakcija;
- (30) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽²⁾ valstybės narės išipareigojo pagrindais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Daliniai pakeitimai

Direktyva 94/62/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Tuo tikslu šioje direktyvoje nustatomos priemonės, skirtos svarbiausia tam, kad nebūtų gaminamos pakuočių atliekos ir būtų taikomi papildomi pagrindiniai principai – pakartotinio pakuočių naudojimas, perdirbimas ir kitos pakuočių atliekų naudojimo formos, ir taip būtų sumažintas galutinis tokių šalinamų atliekų kiekis siekiant prisidėti prie perėjimo prie žiedinės ekonomikos.“;

- 2) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 punkte išbraukiamas šis tekstas:

„Komisija atitinkamai išnagrinėja, o prireikus peržiūri I priede pateikiamus pakuotės sąvoką paaiškinančius pavyzdžius. Pirmiausia nurodomi šie gaminiai: kompaktinių plokštelių ir vaizdo kasečių dėžutės, vazonai gelėms, vamzdeliai ir ritiniai, apvynioti lanksčia medžiaga, lipnių etikečių popierius ir vyniojimo popierius. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, patvirtinamos pagal 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“;

- b) 2 punktą pakeičiamas taip:

„2. pakuočių atliekos – bet kuri pakuotė ar pakuotės medžiaga, kuriai taikoma Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatyta atliekų apibrėžtis, išskyrus gamybos atliekas“;

- c) įterpiami šie punktai:

„2a. daugkartinė pakuotė – pakuotė, kuri buvo sumanyta, sukurta ir pateikta rinkai taip, kad per jos gyvavimo ciklą ją būtų galima ne vieną kartą panaudoti vežant prekes arba iš naujo ją užpildant, arba pakartotinai naudoti tuo pačiu tikslu, kuriuo ji buvo sumanyta;

2b. kombinuotoji pakuotė – pakuotė, pagaminta iš dviejų ar daugiau skirtingų medžiagų sluoksnių, kurių negalima atskirti ranka ir kurie sudaro vieną neatsiejamą visumą, kurią sudaro vidinė talpykla ir išorinis gaubtas ir kuri užpildoma, sandėliuojama, transportuojama ir ištuštinama;

2c. taikomi šie Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje apibrėžti terminai: atliekos, atliekų tvarkymas, surinkimas, atskiras surinkimas, prevencija, pakartotinis naudojimas, apdorojimas, naudojimas, perdirbimas, šalinimas ir didesnės gamintojo atsakomybės sistema“;

- d) 3–10 punktai išbraukiami;

⁽¹⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

⁽²⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

3) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad, neskaitant priemonių, kurių imtasi pagal 9 straipsnį, būtų įgyvendinamos ir kitos prevencinės priemonės, siekiant užkirsti kelią pakuočių atliekų susidarymui ir kuo labiau sumažinti pakuočių poveikį aplinkai.

Tokios kitos prevencinės priemonės gali būti nacionalinės programos, pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas vykdomos iniciatyvos, kuriomis siekiama kuo labiau sumažinti pakuočių poveikį aplinkai, ar panašūs veiksmai, priimti, jei reikia, pasitarus su ekonominės veiklos vykdytojais ir vartotojų bei aplinkos apsaugos organizacijomis ir skirti gausioms valstybėse narėse vykdomoms prevencijos iniciatyvoms sutelkti ir kuo geriau jomis pasinaudoti.

Valstybės narės ekonominėmis ir kitomis priemonėmis, pvz., Direktyvos 2008/98/EB IVa priede nurodytomis arba kitomis atitinkamomis sistemomis ir priemonėmis, skatina laikytis atliekų hierarchijos.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

4) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Pakartotinis naudojimas

1. Vadovaudamasi Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje nustatyta atliekų hierarchija, valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų didinti rinkai pateiktų daugkartinių pakuočių ir pakartotinio pakuočių naudojimo sistemų procentinę dalį aplinkai saugu būdu ir laikantis Sutarties, tačiau nesukeldamos pavojaus maisto higienai ir vartotojų saugai. Tokios priemonės gali apimti, be kita ko:

- a) užstato grąžinimo sistemų naudojimą;
- b) kokybinių arba kiekybinių tikslų nustatymą;
- c) ekonominių paskatų taikymą;
- d) minimalios kasmet į rinką pateikiamų tam pačiam pakuočių srautui priklausančių daugkartinių pakuočių procentinės dalies nustatymą.

2. Valstybė narė gali nuspręsti atitinkamais metais siekti pakoreguotų tikslų, nurodytų 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose, atsižvelgdama į daugkartinių prekinų pakuočių, pirmą kartą pateiktų rinkai ir pakartotinai panaudotų taikant pakuočių pakartotinio naudojimo sistemą per praėjusius trejus metus, vidutinę procentinę dalį.

Pakoreguoti siektini rodikliai apskaičiuojami:

- a) iš 6 straipsnio 1 dalies f ir h punktuose nustatytų tikslų atimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms daugkartinėms prekinėms pakuotėms tenkančią visų rinkai pateiktų prekinų pakuočių procentinę dalį, ir
- b) iš 6 straipsnio 1 dalies g ir i punktuose nustatytų tikslų atimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms daugkartinėms prekinėms pakuotėms, sudarytoms iš atitinkamos pakavimo medžiagos, tenkančią visų rinkai pateiktų prekinų pakuočių, sudarytų iš tos medžiagos, procentinę dalį.

Apskaičiuojant atitinkamą pakoreguotą siektiną rodiklį atsižvelgiama į ne daugiau kaip penkis procentinius tokios procentinės dalies punktus.

3. Valstybė narė, apskaičiuodama, koku mastu pasiekti 6 straipsnio 1 dalies f punkte, g punkto ii papunktyje, h punkte ir i punkto ii papunktyje nustatyti tikslai, gali atsižvelgti į medinių pakuočių, pataisytų pakartotiniam naudojimui, kiekius.

4. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio 2 ir 3 dalių įgyvendinimo sąlygas, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo ir tikslų įgyvendinimo pažangos apskaičiavimo pagal šio straipsnio 3 dalį taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

5. Iki 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja valstybių narių pagal 12 straipsnį ir III priedą pateiktus duomenis apie daugkartines pakuotes, siekdama apsvarstyti galimybes nustatyti kiekybinius pakuočių pakartotinio naudojimo tikslus, įskaitant apskaičiavimo taisykles, ir visas tolesnes pakuočių pakartotinio naudojimo skatinimo priemones. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą ir, jei tikslinga, prie jos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

5) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiais punktais:

- „f) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 65 % visų pakuočių atliekų (pagal svorį) turi būti perdirbama;
- g) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. turi būti pasiekti šie minimalūs toliau nurodytų pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslai (pagal svorį):
 - i) 50 % plastiko;
 - ii) 25 % medienos;
 - iii) 70 % juodųjų metalų;
 - iv) 50 % aliuminio;
 - v) 70 % stiklo;
 - vi) 75 % popieriaus ir kartono;
- h) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 70 % visų pakuočių atliekų (pagal svorį) turi būti perdirbama;
- i) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. turi būti pasiekti šie minimalūs toliau nurodytų pakuočių atliekose esančių medžiagų perdirbimo tikslai (pagal svorį):
 - i) 55 % plastiko;
 - ii) 30 % medienos;
 - iii) 80 % juodųjų metalų;
 - iv) 60 % aliuminio;
 - v) 75 % stiklo;
 - vi) 85 % popieriaus ir kartono.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Nedarant poveikio 1 dalies f ir h punktuose išdėstytoms nuostatomis, valstybė narė gali 1 dalies g punkto i–vi papunkčiuose ir i punkto i–vi papunkčiuose nurodytų tikslų įgyvendinimo terminus pratęsti ne daugiau kaip penkeriais metais šiomis sąlygomis:

- a) taikant nukrypti leidžiančią nuostatą apimama ne daugiau kaip vieno tikslo 15 procentinių punktų arba padalijama tarp dviejų tikslų,
- b) taikant nukrypti leidžiančią nuostatą vieno tikslo perdirbimo rodiklis nesumažinamas iki žemesnio nei 30 % lygio,
- c) taikant nukrypti leidžiančią nuostatą vieno 1 dalies g punkto v ir vi papunkčiuose ir i punkto v ir vi papunkčiuose nurodyto tikslo perdirbimo rodiklis nesumažinamas iki žemesnio nei 60 % lygio, ir
- d) ne vėliau kaip likus 24 mėnesiams iki šio straipsnio 1 dalies g ar i punktuose nustatyto atitinkamo termino valstybė narė praneša Komisijai apie savo ketinimą pratęsti įgyvendinimo atitinkamą terminą ir pateikia įgyvendinimo planą pagal šios direktyvos IV priedą. Valstybė narė gali derinti tą planą su įgyvendinimo planu, pateiktu pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 3 dalies b punktą;

1b. Komisija per tris mėnesius nuo plano pateikto pagal 1a dalies d punktą gavimo dienos gali paprašyti valstybės narės planą, jei Komisija mano, kad planas neatitinka IV priede nustatytų reikalavimų. Atitinkama valstybė narė persvarstytą planą pateikia per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo dienos.

1c. Iki 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri 1 dalies h ir i punktuose nustatytus tikslus siekdama juos išlaikyti arba, jei tikslinga, juos padidinti. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą ir, jei tikslinga, prie jos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

c) 2, 3, 5, 8 ir 9 dalys išbraukiamos;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

Tikslų įgyvendinimo pažangos skaičiavimo taisyklės

1. Skaičiuojant, ar 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai pasiekti:

a) valstybės narės apskaičiuoja per atitinkamus kalendorinius metus susidariusių ir perdirbtų pakuočių atliekų svorį. Valstybėje narėje susidariusių pakuočių atliekų kiekis gali būti laikomas lygiu tais pačiais metais toje valstybėje narėje rinkai pateiktų pakuočių kiekiui;

b) perdirbtų pakuočių atliekų svoris – tai pakuočių, tapusių atliekomis, kurios reikiamai patikrintos, išrūšiuotos ir kitaip apdorotos siekiant atskirti pakuočių atliekas, kurios toliau nebus apdirbamos, ir užtikrinti kokybišką perdirbimą, patenka į perdirbimo operaciją, per kurią pakuočių atliekos faktiškai perdirbamos į produktus, žaliavas ar medžiagas, išmatuotas svoris.

2. Taikant 1 dalies a punktą, perdirbtų pakuočių atliekų svoris matuojamas tada, kai atliekos patenka į perdirbimo operaciją.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, po rūšiavimo operacijos perdirbtų atliekų svoris, gali būti išmatuotas, jeigu:

a) tokios išrūšiuotos atliekos bus toliau perdirbamos;

b) per tolesnes operacijas prieš perdirbimo operaciją atskirtų ir toliau neperdirbamų medžiagų svoris neįskaičiuojamas į atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip perdirbtos, svorį.

3. Valstybės narės sukuria veiksmingą kokybės kontrolės ir pakuočių atliekų atsekamumo sistemą siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio 1 dalies a punkte ir šio straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nustatytų sąlygų. Siekiant užtikrinti surinktų duomenų apie perdirbtas pakuočių atliekas patikimumą ir tikslumą, sistema gali sudaryti pagal Direktyvos 2008/98/EB 35 straipsnio 4 dalį sukurti elektroniniai registrai, rūšiuotų atliekų kokybės reikalavimų techninės specifikacijos arba išrūšiuotų atliekų vidutinių nuostolių įverčiai, taikomi įvairių rūšių atliekoms ir atliekų tvarkymo būdams. Vidutinių nuostolių įverčiai gali būti naudojami tik tais atvejais, kai negalima kitais būdais gauti patikimų duomenų, ir apskaičiuojami pagal apskaičiavimo taisykles, nustatytas pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 10 dalį priimtame deleguotajame akte.

4. Siekiant apskaičiuoti, ar pasiekti 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai, biologiškai skaidžių pakuočių atliekų, kurios patenka į aerobinio ar anaerobinio apdorojimo operaciją, kiekis gali būti laikomas perdirbtų atliekų kiekiu, jeigu po apdorojimo gaunamas kompostas, degazuotasis raugas ar kita produkcija, kurios perdirbto turinio kiekis panašus į atliekų, patekusių į operaciją, kiekį, ir jie po to naudojami kaip perdirbti produktai, žaliavos ar medžiagos. Jeigu po tvarkymo operacijos produkcija naudojama žemei, valstybės narės ją gali skaičiuoti perdirbtomis atliekomis tik tada, jeigu šiuo naudojimu pagerinamas žemės ūkis ar pasiekama ekologinio pagerinimo.

5. Kai pakuočių atliekų medžiagos, atlikus parengimo operaciją, bet jų neapdorojus, nebelaikomos atliekomis, jos gali būti laikomos perdirbtomis medžiagomis, jeigu jos skirtos tolesniam perdirbimui į produktus, žaliavas ar medžiagas, kurios bus naudojamos pagal savo pirminę paskirtį arba kitais tikslais. Tačiau tų atliekomis nebelaikomų medžiagų, kurios bus naudojamos kaip kuras arba kita energijos gamybos žaliava, ar bus deginamos, naudojamos užpildymui arba šalinamos sąvartyne, negalima įtraukti į perdirbimo tikslų įgyvendinimą.

6. Skaičiuodamos, ar 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai yra įgyvendinti, valstybės narės gali įskaičiuoti perdirbtą atliekas sudeginus atskirtų metalų kiekį, atsižvelgiant į sudegintų pakuočių atliekų procentinę dalį, jei perdirbti metalai atitinka tam tikrus kokybės kriterijus, nustatytus įgyvendinimo akte, priimtame pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 9 dalį.

7. Pakuočių atliekas, kurios išsiunčiamos į kitą valstybę narę, kad joje būtų perdirbamos, į 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo rodiklius gali įskaičiuoti tik tas pakuočių atliekas surinkusi valstybė narė.

8. Iš Sąjungos eksportuojamas pakuočių atliekas surinkusi valstybė narė gali jas įtraukti apskaičiuodama, koku mastu pasiekti 6 straipsnio 1 dalyje nustatyti tikslai, tik jei yra įvykdyti šio straipsnio 3 dalies reikalavimai ir jei pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 (*) eksportuotojas gali įrodyti, kad atliekų siunta atitinka to reglamento reikalavimus ir kad pakuočių atliekos už Sąjungos ribų buvo tvarkomos laikantis reikalavimų, kurie yra iš esmės lygiaverčiai atitinkamuose Sąjungos aplinkos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams.

9. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio 1–5 dalių taikymo sąlygas, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų, visų pirma susijusių su susidariusių pakuočių atliekų svoriu, apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

(*) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).“;

7) įterpiamas šis straipsnis:

„6b straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Likus ne mažiau kaip trejiems metams iki kiekvieno tose nuostatose nustatyto termino, Komisija, bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, parengia 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangos ataskaitą.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

- a) vertinimas, koku mastu kiekviena valstybė narė yra įgyvendinusi tikslus;
- b) valstybių narių, kuriose yra rizikos neįgyvendinti šių tikslų per atitinkamą terminą, sąrašas, prie kurio pridedamos atitinkamos rekomendacijos toms valstybėms narėms;
- c) geriausios praktikos, kuri taikoma visoje Sąjungoje ir kuria remiantis būtų galima sėkmingai siekti tikslų, pavyzdžiai.“;

8) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Grąžinimo, surinkimo ir naudojimo sistemos

1. Kad pasiektų šioje direktyvoje nustatytus tikslus, valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad būtų įdiegtos sistemos, kurias taikant:

- a) panaudotos pakuotės ir (arba) pakuočių atliekos grąžinamos ir (arba) surenkamos iš vartotojų, kitų galutinių naudotojų ar atliekų srauto, kad jas būtų galima nukreipti į tinkamiausias atliekų tvarkymo operacijas;
- b) pakuotės ir (arba) surinktos pakuočių atliekos naudojamos, pakartotinai naudojamos ir perdirbamos.

Tos sistemos turi būti atviros, kad jose galėtų dalyvauti atitinkamų sektorių ekonominės veiklos vykdytojai ir kompetentingos institucijos. Jos taip pat turi būti taikomos importuotiems produktams nenustatant jokių diskriminacinių sąlygų, tokių kaip išsamios taisyklės ar mokesčiai už naudojimąsi tomis sistemomis, ir suprojektuotos taip, kad, laikantis Sutarties, būtų išvengta prekybos kliūčių ir konkurencijos iškraipymo.

2. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. būtų įdiegtos visoms pakuotėms taikomos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos pagal Direktyvos 2008/98/EB 8 ir 8a straipsnius.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos priemonės yra politikos, apimančios visas pakuotes ir pakuočių atliekas, dalis, ir jas taikant visų pirma turi būti atsižvelgiama į aplinkos ir vartotojų sveikatos apsaugos, saugos ir higienos, kokybės apsaugos, supakuotų prekių ir naudotų medžiagų autentiškumo ir techninių charakteristikų, pramoninės ir komercinės nuosavybės teisių apsaugos reikalavimus.

4. Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų kokybišką pakuočių atliekų perdirbimą ir užtikrintų reikiamus atitinkamų perdirbimo sektorių kokybės standartus. Tuo tikslu pakuočių atliekoms, įskaitant kombinuotųjų pakuočių atliekas, taikoma Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 1 dalis.“;

9) 9 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Komisija išnagrinėja galimybę sugriežtinti esminius reikalavimus siekiant, be kita ko, pagerinti pakartotiniam naudojimui tinkamų pakuočių projektavimą ir skatinti kokybišką perdirbimą, taip pat geriau užtikrinti tų reikalavimų vykdymą. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

10) 11 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva ir nustatomos sąlygos, kurioms esant šio straipsnio 1 dalyje nurodyti koncentracijos lygiai netaikomi perdirtoms medžiagoms ir uždarnosios ir kontroliuojamos grandinės gaminiams, taip pat nustatomos pakuočių rūšys, kurioms netaikomas šio straipsnio 1 dalies trečioje įtraukoje nustatytas reikalavimas.“;

11) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas žodžių junginiu „*Informacinės sistemos ir ataskaitų teikimas*“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodytose duomenų bazėse kaupiami duomenys pagal III priedą ir jie visų pirma suteikia informacijos apie atskirose valstybėse narėse stebimą pakuočių ir pakuočių atliekų srautų dydį, ypatybes ir pokyčius, įskaitant informaciją apie pakuočių medžiagų ir jų gamybai naudotų komponentų toksiškumą ir pavojingumą.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

d) įterpiamos šios dalys:

„3a. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 6 straipsnio 1 dalies a–i punktų įgyvendinimo pažangą ir duomenis apie daugkartines pakuotes.

Duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami remiantis III priedu Komisijos pagal šio straipsnio 3d dalį nustatyta forma.

Pirmasis 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatytas tikslų įgyvendinimo ataskaitinis laikotarpis prasideda ir daugkartinių pakuočių duomenys pradedami teikti už pirmuosius nepertrauktus kalendorinius metus, einančius po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 3d dalį, priėmimo dienos, ir apima to ataskaitinio laikotarpio duomenis.

3b. Prie duomenų, kuriuos valstybė narė teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir ataskaita apie pagal 6a straipsnio 3 ir 8 dalis priimtas priemones, įskaitant išsamią informaciją apie vidutinių nuostolių įverčius, kai taikytina.

3c. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita parengiama po pirmųjų valstybių narių duomenų ataskaitų, o vėliau – kas ketverius metus.

3 d. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatoma duomenų teikimo pagal šio straipsnio 3a dalį forma. Teikdamas ataskaitas apie šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a–e punktų įgyvendinimą, valstybės narės duomenis teikia Komisijos įgyvendinimo sprendime 2005/270/EB (*) nustatyta forma. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šios direktyvos 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

(*) 2005 m. kovo 22 d. Komisijos sprendimas 2005/270/EB, nustatantis duomenų bazės sistemos formas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 86, 2005 4 5, p. 6).“;

e) 5 dalis išbraukiama;

12) 17 straipsnis išbraukiamas;

13) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Pritaikymas prie mokslo ir technikos pažangos

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, būtinus 8 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio antros pastraipos šeštos įtraukoje nurodytai identifikavimo sistemai pritaikyti prie mokslo ir technikos pažangos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami I priede pateikti pakuotės sąvokos aiškinamieji pavyzdžiai.“;

14) 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Specifinės priemonės

Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus tam, kad būtų papildyta ši direktyva, kai yra būtina įveikti bet kokius sunkumus, išskilusius taikant šios direktyvos nuostatas, ypač inertinėms pakuočių medžiagoms, pateiktoms Sąjungoje į rinką labai mažais kiekiais (t. y. apie 0,1 % svorio), medicinos priemonių ir farmacijos produktų pirminėms pakuotėms, mažoms pakuotėms ir prabangioms pakuotėms.“;

15) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

16) įterpiamas šis straipsnis:

„21a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. liepos 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais (*).

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 11 straipsnio 3 dalį, 19 straipsnio 2 dalį ir 20 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“;

17) Direktyvos 94/62/EB II ir III priedai iš dalies keičiami taip, kaip išdėstyta šios direktyvos priede;

18) Papildoma IV priedu, kuris pateikiamas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2020 m. liepos 5 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

L. PAVLOVA

PRIEDAS

1. II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punkto antra įtrauka pakeičiama taip:

„— Pakuotės turi būti projektuojamos, gaminamos ir parduodamos taip, kad būtų galima jas pakartotinai ar kitaip panaudoti, taip pat perdirbti, vadovaujantis atliekų hierarchija, ir kuo labiau sumažinti jų poveikį aplinkai, kai pakuočių atliekos ar pakuočių atliekų tvarkymo operacijų liekanos yra šalinamos.“;

b) 3 punkto c ir d papunkčiai pakeičiami taip:

„c) Pakuotės, kurias galima panaudoti kompostui

Pakuočių atliekos, kurios apdorojamos jas kompostuojant, turi biologiškai skaidytis taip, kad jas būtų galima atskirai surinkti ir jos netrukdytų kompostavimo procesui arba veiklai, kuriems jos panaudojamos.

d) *Biologiškai skaidžios pakuotės*

Biologiškai skaidžių pakuočių atliekos turi būti tokios, kad galėtų fiziškai, chemiškai, termiškai ir biologiškai irti taip, kad dauguma pasigaminusio komposto galiausiai suskiltų į anglies dioksidą, biomasę ir vandenį. Aero-biškai skaidžios plastikinės pakuotės nelaikomos biologiškai skaidžiomis.“

2. III priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 lentelėse eilutės „Metalinės“ pakeičiamos tokiomis dviem eilutėmis – „Juodojo metalo“ ir „Aliuminės“;

b) 2 lentelė iš dalies keičiama taip:

i) antrosios skilties pavadinimas „Sunaudotos pakuotės“ pakeičiamas į pavadinimą „Pirmą kartą rinkai pateiktos pakuotės“;

ii) trečia skiltis pavadinimu „Pakartotinai naudojamos pakuotės“ pakeičiama pavadinimu „Daugkartinės pakuotės“;

iii) po trečios skilties pridedama:

„Daugkartinės prekinės pakuotės	
Tonos	Procentas“

c) 3 ir 4 lentelėse eilutės „Metalinės pakuotės“ pakeičiamos tokiomis dviem eilutėmis – „Juodojo metalo pakuotės“ ir „Aliuminės pakuotės“.

3. Papildoma šiuo priedu:

„IV PRIEDAS

PAGAL 6 STRAIPSNIO 1A DALIES D PUNKTĄ PATEIKIAMAS ĮGYVENDINIMO PLANAS

Pagal 6 straipsnio 1a dalies d punktą pateikiamame įgyvendinimo plane pateikiama:

1. buvusių, esamų ir projektuojamų pakuočių atliekų perdirbimo, šalinimo sąvartynuose ir kitokio tvarkymo rodiklių ir atliekas sudarančių srautų įvertinimas;

2. taikomų atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų pagal Direktyvos 2008/98/EB 28 ir 29 straipsnius įgyvendinimo įvertinimas;
 3. priežastys, dėl kurių, valstybių narių manymu, galėtų būti neįmanoma per 6 straipsnio 1 dalies g ir i punktuose nustatytą terminą pasiekti tuose pačiuose punktuose nustatyto atitinkamo tikslo, ir įvertinimas, kokio reikia papildomo laikotarpio, tam tikslui pasiekti;
 4. priemonės, būtinos, kad per papildomą laikotarpį būtų įgyvendinti valstybei narei taikomi šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies g ir i punktuose nustatyti tikslai, įskaitant atitinkamas ekonomines priemones ir kitas priemones, kuriomis skatinama taikyti atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnio 1 dalyje ir IVa priede;
 5. 4 punkte nustatytų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, už jų įgyvendinimą atsakinga kompetentingos institucijos paskyrimas ir atskiro tų priemonių indėlio siekiant įgyvendinti laikotarpio pratęsimo atveju taikomus tikslus įvertinimas;
 6. informacija apie atliekų tvarkymo finansavimą laikantis principo „teršėjas moka“;
 7. priemonės, kuriomis atitinkamais atvejais siekiama pagerinti duomenų kokybę siekiant užtikrinti geresnę atliekų tvarkymo planavimą ir jo rezultatų stebėseną.“
-